

ROBERT PLAGA
ministr školství, mládeže a tělovýchovy

Praha, září 2020
Č. j.: MSMT – 33546/2020 - 3
Počet stran: 7

ROZHODNUTÍ

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy jako správní orgán příslušný podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 16 odst. 3 ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o rozkladu podaném právnickou osobou s názvem **Kverulant. org o. p. s.**, IČO: 289 25 165, sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10 (dále jen „účastník řízení“), právně zastoupenou JUDr. Petrem Hromkem, Ph. D., advokátem, sídlem Vinohradská 30, 120 00 Praha 2, proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) ze dne 29. 7. 2020, č. j. MSMT – 26077/2020 - 4, kterým bylo rozhodnuto o částečném odmítnutí žádosti účastníka řízení o informace ze dne 15. 6. 2020,

t a k t o :

Rozklad se dle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í

I.

Rozhodnutí ministerstva a stav řízení

- (1) Dne 15. 6. 2020 obdrželo ministerstvo tuto žádost účastníka řízení o poskytnutí informací dle InfZ:

„Dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím tímto žádáme MŠMT, (dále jen „povinný“) o sdělení následující informací týkající dotací v programech státní

podpory práce s dětmi a mládeží pro nestátní neziskové organizace. Povinný v lednu 2020 publikoval informaci, že k podpoře v programech 1 - 4 je navrženo 95 projektů v celkové částce 243 596 276 Kč. V této souvislosti žádáme o následující informace:

1. Kdo získal nebo získá za rok 2020 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam a příslušnou částku.
  2. Žádáme kopii všech grantových žádostí, které byly v roce 2020 úspěšné.
  3. Žádáme kopii všech kladných rozhodnutí o přidělení dotace v roce 2020.
  4. Kdo rozhoduje o udělení dotace, tedy kdo je jmenovitě v komisi? Kdo tuto komisi vybírá.
  5. Podle jakého klíče bylo provedeno rozdělení do čtyř skupin pro rok 2020?
  6. Kdo a jak toto rozdělení pro rok 2020 provedl?
  7. Jaká jsou kritéria hodnocení pro jednotlivé skupiny?
  8. Kdo získal za rok 2019 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.
  9. Kdo získal za rok 2018 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.
  10. Kdo získal za rok 2017 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.
  11. Kdo získal za rok 2016 dotaci v jednotlivých programech? Uveďte jmenný seznam, stručnou anotaci grantové žádosti a příslušnou částku.“.
- (2) Žádost účastníka řízení byla v bodech 1), 3), 5) až 11) vyřízena na základě přípisu ministerstva 27. 7. 2020, č. j. MSMT – 26077/2020 – 5.
- (3) Body 2) a 4) žádosti účastníka řízení ministerstvo na základě rozhodnutí ze dne 29. 7. 2020, č. j. MSMT - 26077/2020 - 4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), odmítlo dle § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) a § 8a odst. 1 InfZ.
- (4) Rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo účastníkovi řízení oznámeno dne 29. 7. 2020. Účastník řízení podal proti tomuto rozhodnutí dne 13. 8. 2020 rozklad. Rozklad byl podán včas.

II.

Námítky účastníka řízení

- (5) Účastník řízení uvádí, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné.
- (6) Proti naplnění zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací dle § 11 odst. 2 písm. a) InfZ vznáší účastník řízení následující námítky. Interpretace ministerstva § 11 odst. 2 písm. a) InfZ je zcela formalistická a pomíjí smysl a účel InfZ, když zcela jednostranně akcentuje pouze autorství daných informací. Kontrolu nakládání s veřejnými prostředky v dotačních řízeních nelze provést bez znalosti žádosti, která tvoří integrální součást kladného rozhodnutí o poskytnutí dotace.

- (7) Stejně tak proti smyslu a účelu InfZ interpretuje ministerstvo ustanovení § 8a odst. 1 InfZ. I zde odepření práva na poskytnutí informací o členech hodnotících komisí fakticky znemožňuje kontrolu nakládání s veřejnými prostředky. Možnost kontroly je pak dle mínění účastníka řízení vyloučena v následujících aspektech:
- nelze se zabývat otázkou podjatosti člena hodnotící komise,
  - nelze zjistit, zda má hodnotící komise dostatečný počet členů,
  - nelze zjistit, zda mají členové hodnotící komise odpovídající odbornost.
- (8) Účastníka řízení nepřesvědčují ani argumenty Městského soudu v Praze prezentované v rozsudku ze dne 30. 10. 2012, č. j. 6 A 146/2012 – 103. Závěr vyjádřený v tomto rozhodnutí neodpovídá smyslu a účelu InfZ. Jedná se o názor „pouze“ prvostupňového soudu, který nebyl potvrzen soudy vyšších instancí a nebyl publikován v žádné sbírce rozhodnutí. Věcně se dále týká rozkladových komisí, nikoliv hodnotících komisí, tedy jeho závěry nejsou přílehlavé na dané skutkové okolnosti. Dle mínění účastníka řízení není pro posouzení, zda je určitá osoba veřejně činnou osobou relevantní, v jakém poměru je k orgánu veřejné moci, jak se domnívá Městský soud v Praze, ale to, zda se podílí na rozhodování veřejné moci. Podjatostí může trpět jak externí pracovník, tak zaměstnanec orgánu veřejné moci. I kdyby však účastník řízení přistoupil na závěry Městského soudu v Praze, mělo by ministerstvo poskytnout alespoň informace o interních členech hodnotících komisí.
- (9) Závěrem účastník řízení navrhuje, aby ministr napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení.

III.

Odůvodnění rozhodnutí

- (10) Ministr rozhodnutí ministerstva a správní řízení, jež jeho vydání předcházelo, poté, co byl rozklad projednán rozkladovou komisí, přezkoumal z hlediska zákonnosti (souladu s právními předpisy) a z hlediska správnosti co do námitek uvedených v rozkladu, a došel k závěru, že rozklad není důvodný.
- (11) K námitkám uvedeným v bodě (6) tohoto rozhodnutí sděluje ministr následující. Jazykový výklad právních norem je východiskem jakékoliv interpretace právní normy. Dikce právní normy poskytuje správnímu orgánu prvotní informaci o obsahu právní normy. Nelze tak vyčítat ministerstvu, že se při posuzování naplnění zákonných důvodů pro odmítnutí žádosti dle § 11 odst. 2 písm. a) InfZ drželo striktně dikce zákona a ve shodě s tímto ustanovením akcentovalo, kdo byl autorem požadované informace. Není na místě bez dalšího posuzovat takový postup jako formalistický. Jazykové znění právní normy nelze obcházet odkazem na další hlediska (účel a smysl zákona), pokud k tomu nejsou dány závažné důvody. Ministr v tomto odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 4. 2. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 21/96, kde Ústavní soud shrnuje důvody na základě, nichž se může interpret právní normy odchýlit od jejího doslovného znění.

Ministr dospěl k závěru, že důvody předvídané výše uvedeným nálezem Ústavního soudu (jazykové znění právní normy je v příkrém rozporu se smyslem a účelem právní normy), nebyly v předmětné věci dány.

- (12) Je na místě také zdůraznit, že § 11 odst. 2 písm. a) InfZ ukládá povinnému subjektu neposkytnout informaci, pokud jsou kumulativně splněny tři podmínky, přičemž „původce“ informace je jen jednou z nich. Jak přesvědčivě vyargumentovalo ministerstvo, i dvě zbylé podmínky byly naplněny. Nelze také opomenout, že dotační řízení představuje správní řízení ve smyslu správního řádu, přičemž jednou ze zásad správního řízení je jeho neveřejnost. Lze tak uzavřít, že ministerstvo nepochybil, když informaci požadovanou v bodě 2) žádosti odmítlo poskytnout s ohledem na § 11 odst. 2 písm. a) InfZ.
- (13) K námitkám uvedeným v bodech (7) a (8) tohoto rozhodnutí uvádí ministr následující. Ministerstvo zcela přiléhavě interpretovalo skutkové okolnosti jako střet dvou základních práv garantovaných Listinou základních práv a svobod, a to práva na informace a práva na ochranu soukromí fyzických osob. Základním východiskem pro posuzování konfliktu těchto dvou práv se stal nález Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16. Ministerstvo se při posuzování žádosti účastníka řízení opřelo o tento nález a ministr se s tímto postupem zcela ztotožňuje. Závěry tohoto nálezu nebyly pozdější judikaturou nijak revidovány a ani účastník řízení nevznáší proti relevanci nálezu pro posouzení jeho žádosti v rozkladu žádné námitky – jeho námitky míří toliko proti závěrům testu proporcionality v užším smyslu, tedy proti třetímu kroku testu proporcionality, který má zodpovědět otázku, které základní právo je s ohledem na skutkové okolnosti třeba upřednostnit. Jak správně poznamenává ministerstvo, jedná se o stěžejní krok testu proporcionality (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2018, č. j. 5 A 40/2015 – 68).
- (14) Z napadeného rozhodnutí (body 17 a 27) lze vyčíst, že ministerstvo opřelo upřednostnění práva na ochranu soukromí o následující důvody. Odborné komise jsou poradní odborné orgány vytvářené *ad hoc* ministrem či náměstkem sekce. Jejich zřízení neukládá ministerstvu žádný právní předpis. Je zcela na vůli ministerstva, zda je zřídí. Hodnotící komise nerozhodují o právech a povinnostech adresátů veřejné správy. S ohledem na tyto skutečnosti, jak správně dovozuje ministerstvo, nelze na členy hodnotících komisí pohlížet jako na veřejně činné osoby, funkcionáře či zaměstnance veřejné správy (k tomu viz níže). Ač hodnotící komise nejsou zřizovány na základě právních předpisů a nejsou nadány žádnou rozhodovací pravomocí, je zde vysoké riziko, že by jejich členové mohli být vystaveni nátlaku či zásahům do svého osobního života, neboť jsou součástí dotačních řízení v širším smyslu. Jak správně argumentuje ministerstvo v bodě (27) napadeného rozhodnutí, v dotačních programech jsou rozdělovány značné finanční prostředky; kdokoliv je tedy s těmito dotačními programy spojen, je vystaven zvýšenému riziku nátlaku či zásahů do svého soukromí. Navíc u členů hodnotících komisí je zájem, aby se jako odborně způsobilé osoby účastnili zasedání

i opakovaně, což je prakticky nemožné zajistit v případech, kdy tyto osoby si již předem budou vědomy, že jejich soukromí bude požívat velmi snížené ochrany.

- (15) Ministr si dovoluje zdůraznit další relevantní argument, proč je třeba upřednostnit právo na ochranu soukromí před právem na informace. V napadeném rozhodnutí je zmíněn v bodě (27), avšak ministr má za to, že by měl být uveden v explicitním znění. Účastník řízení v rozkladu i v žádosti uvádí, že jeho cílem je zejména kontrola nakládání s veřejnými prostředky. To odpovídá i systematickému zařazení práva na informace mezi práva politická v Listině základních práv a svobod. Z hlediska kontroly nakládání s veřejnými prostředky je však klíčové, z jakého důvodu a v jaké výši byly určité subjekty ze strany ministerstva podpořeny dotací (příčemž tyto informace byly poskytnuty); tedy k provedení efektivní kontroly zákonnosti a správnosti dotačního procesu ze strany veřejnosti není nezbytně nutné znát členy hodnotících komisí; i v případě, že bude upřednostněno právo na ochranu soukromí před právem na informace lze naplnit cíl sledovaný prostřednictvím práva na informace. Ministr tak nepovažuje argumenty účastníka řízení stran znemožnění kontroly nakládání s veřejnými prostředky v dotačních programech za důvodné. Naopak v případě upřednostnění práva na informace by bylo citelně zasaženo do práva na ochranu soukromí.
- (16) Nepřílehavost argumentů účastníka řízení v rozkladu odhaluje i jeho argumentace stran kontroly činnosti hodnotících komisí. Jak bylo uvedeno výše a v napadeném rozhodnutí, žádný právní předpis neukládá ministerstvu hodnotící komise zřizovat, tudíž ani činnost těchto komisí není regulována žádným právním předpisem. Jelikož žádný právní předpis nereguluje tyto hodnotící komise, pak z logiky věci není možné zpochybňovat, zda hodnotící komise měly dostatečný počet členů či zda její členové disponovali odpovídající kvalifikací.
- (17) Nedůvodné shledává ministr i námitky proti závěrům vysloveným Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 30. 10. 2012, č. j. 6 A 146/2012 – 103. Skutečnost, že se jedná o rozsudek soudu první instance, který nebyl doposud přezkoumán Nejvyšším správním soudem či zveřejněn v respektované sbírce soudních rozhodnutí, *a priori* nijak nesnižuje hodnotu jeho věcných argumentů. Městský soud v Praze v citovaném rozhodnutí vyvodil závěr, že jelikož jsou rozkladové komise pouze poradními orgány ministra a závazně nerozhodují o právech a povinnostech, nelze na její členy pohlížet jako na úřední osoby příslušného správního úřadu, které ve věci jednají a rozhodují. K tomuto závěru se v napadeném rozhodnutí přihlásilo i ministerstvo a ministr jej považuje za věcně správný. Účastník řízení v rozkladu neuvádí žádné přesvědčivé argumenty, které by byly způsobilé vyvrátit argumenty obsažené v citovaném rozsudku; pouze apeluje na význam kontroly veřejné správy, kterou by citované rozhodnutí znemožňovalo. Ministr nechce nijak znevažovat legitimitu kontroly veřejné správy, nelze ji však akcentovat zcela jednostranně, jak to činí účastník řízení v rozkladu; je třeba ji vykonávat v kontextu ostatních práv zaručených Listinou základních práv a svobod. V této souvislosti si ministr dovoluje opět odkázat na náleží Ústavního soudu ze dne 17.

10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16: „Při střetu základních práv nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní právní úpravu - tj. v posuzovaném případě osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví - musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha.“.

- (18) Ministr neshledal vadnou ani analogii mezi rozkladovými komisemi a hodnotícími komisemi, jak namítá účastník řízení v rozkladu. V obou případech se jedná o poradní orgány, které nedisponují rozhodovací pravomocí. Hodnotící komise jsou však poradní orgány zřizované *ad hoc* ministrem či náměstkem příslušné sekce, zatímco činnost rozkladových komisí je zakotvena v zákoně. S ohledem na tyto skutečnosti je pak zcela legitimní aplikace právního argumentu *a maiori ad minus*, tedy od většího k menšímu. Pokud tedy něco platí o rozkladových komisích, které jsou upraveny v zákoně, pak tím spíše to platí o hodnotících komisích, které nejsou zřizovány na základě žádné právního předpisů. V případě členů hodnotících komisí se tak nejedná o veřejně činné osoby ve smyslu § 8a odst. 2 InfZ. Ministerstvo tak nepochylovalo, pokud nepostupovalo dle § 8a odst. 2 InfZ.
- (19) K námitce, že ministerstvo nejednalo důsledně, když v rozporu se závěry výše uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze neposkytlo jména interních členů hodnotících komisí, sděluje ministr následující. Ústavní soud v nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, jasně uvedl: „*Žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem. V každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí soudy a jiné orgány veřejné moci zvážit význam a intenzitu dotčených práv.*“. Ministerstvo postupovalo v souladu s nálezem a provedlo test proporcionality, na jehož základě dospělo k závěru, že v případě všech členů hodnotících komisí je třeba upřednostnit právo na ochranu soukromí před právem na informace. Věcné důvody, proč bylo upřednostněno právo na ochranu soukromí před právem na informace jsou uvedeny zejména v bodech (17) a (27) napadeného rozhodnutí a shrnuty v bodech (13) a (14) tohoto rozhodnutí. Ministr na ně odkazuje.
- (20) Závěrem ministr konstatuje, že napadené rozhodnutí je věcně správné a zákonné. Obsahuje identifikaci podkladů pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Účastník řízení sice v rozkladu namítl, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností, avšak nijak nespécifikoval, v čem by tvrzená nepřezkoumatelnost měla spočívat. Ministr má za to, že ministerstvo v napadeném rozhodnutí provedlo plnohodnotný test proporcionality, čímž dokonce překročilo nároky na odůvodnění, které na správní rozhodnutí kladou právní předpisy (srov. nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3208/16). Napadené rozhodnutí tak beze zbytku splňuje nároky, které na odůvodnění správních rozhodnutí klade § 68 správního řádu.
- (21) S ohledem na výše uvedené ministr rozklad dle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu

zamítá.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat ani podat rozklad.

.....
Ing. Robert Plaga, Ph.D.

ministr školství, mládeže a tělovýchovy

Rozdělovník:

- 1) Účastník řízení: názvem Kverulant. org o. p. s., sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10
- 2) Spis MSMT – 26077/2020,
- 3) Spis MSMT - 33546/2020.

Vypraveno dne: